

αλεύρι

αλεύρι, το, ουσ. [<μσν. ἀλεύριν, υποκορ. του αρχ. ἄλευρος], το αλεύρι·

- δεν υπάρχει αλεύρι, όσο ψιλό κι αν είναι, που να μην έχει πίτουρα, δεν υπάρχει κρασί, όσο καθαρό κι αν είναι, που να μην έχει κατακάθι, βλ. λ. [υπάρχω](#)·

- είναι ακριβός στα πίτουρα και φτηνός στ' αλεύρι, βλ. λ. [πίτουρο](#)·

- μπερδεύει τ' αλεύρι με το πίτουρο, συγκρίνει ή ασχολείται με ανόμοια πράγματα ή υποθέσεις: «είναι συνέχεια αγγωμένος στη δουλειά του, γιατί μπερδεύει τ' αλεύρι με το πίτουρο»·

- ξέρει η μάνα μας να φτιάσει πίτα, μα σαν έχει αλεύρι, βλ. λ. [μάνα](#)·

- όταν δίνει ο Θεός τ' αλεύρι, παίρνει ο διάβολος το σακί, βλ. λ. Θεός·

- πες αλεύρι! εισαγωγική φρ. με την οποία προετοιμάζουμε κάποιον να του αναγγείλουμε κάτι δυσάρεστο και πολύ πιο σπάνια κάτι ευχάριστο. Η φρ. κλείνει πάντα με το γυρεύει: «Αντώνη, πες αλεύρι! Η εφορία σε γυρεύει || πες αλεύρι! Η πεθερά σου σε γυρεύει || πες αλεύρι! Ο τροχονόμος σε γυρεύει»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας